

naš horje sa sobustawny swojeho kralestwa a sa poddanow swojeho knjejstwa, sapisch naš do knihow swojeje wutroby, so smy njesabyczi psched tobu, a žalbuj naš se swjatym wolijom swojeho Ducha, so dostanjemy wješele sa frudobu, hnadu sa hubjenstwo, radu a móz we wschitkej nuse. Wschědnje pak naš spytuja zuse mozy, kotrež njechadza nam tebi služic dacz ani w twojim sbóžnym kralestwoje wostacz; teho dla wołamy so k tebi wo twoje kralowske sakitanje a prosymy: trjebaj kij swojeho rta, so cžert, swět a nasche cžěto naš njemohke pod so pschinjescz, a wjedz swoje swjate wojowanje k dobyczu na wschitkich kónzach, so by twoje wulke mjeno samolutke so khwaliko a posběhowało wot jeneho kónza swěta hacž k druhemu. Hamjeń.

Na swjedzeń wucžisczenja swjateje Marje.

Ta hnada nascheho Knjesa Jesom Khrysta, ta luboscž Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s wami wschitkimi. Hamjeń.

Mal. 3, 1—4.

„Glaj, ja pósczełu swojeho jandzela, kiž prjedy mje
 „pucz pschihotowacz dyrbi. A hnydom budže pschińcz k
 „swojemu templu tón Knjes, kotrehož wy pytacze, a tón
 „jandzel teho služba, kotrehož wy žadacze. Glaj, wón
 „pschińdze, praji tón Knjes zebaot. Sčtó budže pak
 „tón džeń jeho pschichoda psheczerpicž? A sčtó budže
 „móz wobstacz, hdyž wón so sjewicz budže? Pschetož
 „wón je jako woheń skotnika a jako mydło płokarnicze.
 „Wón budže šedzicž a schtrěz a budže šlěboro wucžisczicž;
 „wón budže te džeczi Levi rjedzicž a wuparicž jako skoto
 „a šlěboro; tehdy budža Knjesej dar woprowacz w
 „prawdoscz. A budže so temu Knjesej derje spodobacz
 „tón wopor wot Judy a Jerusalema, kaž prjedy a psched
 „starymi lětami. A ja chzu k wam pschińcz a waš šu-
 „dzicž a chzu nahly šwědk hycz pshecziwo kuskarjam,
 „mandželstwołamarjam a pshecziwo tym, kiž so nje-
 „prawje pschisabaju, a tym, kotřiž džělaczerjam kšiwdu